

KENDELSE

afsagt torsdag den 26. marts 2020

i faglig voldgiftssag 2019.0144

Danmarks Lærerforening
for
A
(advokatfuldmægtig Camilla Bengtson)

mod

X Kommune
(advokat Jørgen Vinding)

Tvisten

Sagen angår, om X Kommunes bortvisning den 7. november 2017 af A var retmæssig, og hvis det ikke var tilfældet, om en afskedigelse i situationen ville have været sagligt begrundet.

Påstande

Danmarks Lærerforening har for A nedlagt påstand om, at X Kommune skal betale et beløb til ham på 329.647,62 kr. med procesrente fra bortvisningstidspunktet 7. november 2017, subsidiært fra voldgiftssagens anlæggelse den 14. januar 2019, og at kommunen derudover skal betale en godtgørelse til ham svarende til 6 måneders løn, subsidiært en lavere godtgørelse fastsat efter voldgiftsrettens skøn.

Beløbet på 329.647,62 kr. er opgjort således:

Løn i opsigelsesperioden (1/12 2017-31/5 2018), pr. md. 38.208,83	228.229,26 kr.
Løn for 7. november – 30. november 2017	30.872,33 kr.
Godtgørelse efter funktionærlovens § 2 a (1 måned)	38.208,33 kr.
Feriepenge af 259.101,59 kr.	<u>32.387,70 kr.</u>
i alt	329.697,62 kr.

X Kommune har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært mod betaling af 230.144,62 kr. med procesrente fra 14. januar 2019.

Sagens behandling

Sagen blev forhandlet mundtligt den 10. marts 2020 med fhv. højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen som opmand. Som sidedommere udpeget af klager fungerede juridisk konsulent Marianne Fruelund og juridisk konsulent Rikke Bøttern, og som sidedommere udpeget af indklagede fungerede chefkonsulent Lotte Bryde og chefkonsulent Gert Højby.

Der blev afgivet forklaringer af A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K og L.

Efter bevisførelse og procedure voterede rettens medlemmer. Der kunne ikke blandt sidedommerne opnås enighed om eller flertal for noget resultat. Opmanden redegjorde for sin opfattelse af sagen, som herefter på parternes begæring blev optaget til kendelse. Der var enighed om, at kendelsen kan udfærdiges uden fuldstændig sagsfremstilling.

Sagsfremstilling

A blev den 1. august 1987 ansat som klubmedarbejder i X Kommune ved Ys fritidscenter og afsluttede under denne ansættelse uddannelsen til klubpædagog i 1995. Den 5. september 2005 skiftede

han stilling og overenskomstområde, idet han blev ansat som lærer med særlige kvalifikationer på en skole i X Kommune. Ansættelsen var i begyndelsen tidsbegrænset, men blev pr. 1. august 2007 ændret til en fastansættelse.

Han havde i alle de 30 år, han var ansat i X Kommune, en ren straffeattest, han var generelt en afholdt kollega, og kommunen har ikke noteret egentlige advarsler på hans personalesag.

Den 26. oktober 2017 indleverede I, der i efteråret 2017 som led i et barselsvikariat havde overtaget klasselærerfunktionen for en klasse, en indberetning til skoleleder J, hvori bl.a. er anført følgende:

”Onsdag d. 25/10-2017

Min time er ved at være slut i 5., eleverne skal have A efter mig i kristendom, hvor flere udbryder: Åååhhh... vi gider ikke at have A, han er så sur og skælder altid ud og gør forskel på drengene og pigerne osv. Jeg lytter, men jeg skal ned og kopiere noget til eleverne, inden klokken ringer. L og M går med. M fortæller, at hun bliver hentet om lidt, da hun skal til tandlægen. L siger, at hun ikke vil have kristendom, da hun ikke vil have A. Hun har tårer i øjnene, og de triller ned af hendes kinder. Hun tager fat i min hånd og holder fast i min. Jeg spørger, hvad der sker, og så begynder både M og L at fortælle.

De fortæller, at hver gang de har kristendom, så smider A enten L eller M uden for døren, også selv om de intet har gjort eller sagt forkert. Så kommer han ud lidt efter og undskylder, at han smed dem ud, men at det blev han nødt til, og han ”trøster” dem, imens han holder om dem, og hans hånd ender på deres bryst/bryster hver gang, og han tager fat og fjerner ikke sin hånd. De fortæller begge, at det er meget grænseoverskridende, at de ikke kan lide det, at de godt ved, at det ikke er helt normalt, og at de ikke tør sige noget til A, da de er bange for hans reaktion, og fordi at de ved, hvor vred han kan være/blive. De har ikke turde sige det til nogen.

M fortæller også, at hvis hun f.eks. har brug for hjælp til noget, så kan han finde på at røre hende op af låret og køre hånden op til tissekonen, før han fjerner den.

De begge fortæller, at han har inviteret begge piger hjem til ham og sagt noget a la ”jeg håber/at du/I kan komme hjem og besøge mig en dag”. Pigerne havde sagt det videre til nogle af de andre i klassen, hvor A havde fundet ud af det, og så havde han en dag sagt ”Jamen altså, det kan da også godt være, at det ikke kun er pigerne, der skal hjem og besøge mig en dag, det kan da også godt være at drengene skal med”.

Han siger også ofte til pigerne ”Har du savnet mig? Jeg har savnet dig!”, hvilket de syntes er meget mærkeligt, som de siger.

Ovenstående er hvad jeg hører i går fra pigerne (M og L). Jeg fortæller, at jeg også lige har brug for at tale med de andre piger i klassen og høre om flere har oplevet noget lignende.

....

26/10 2017

Jeg sætter drengene i gang med nogle opgaver i dansk, hvorefter jeg samler pigerne i klassen for at få en snak med dem. Alle pigerne undtagen 3 ... har alle oplevet hvordan han tager om den/lægger armen om dem og hiver dem ind til sig og rører deres bryst/bryster. Pigerne er: L, M, N, O, P, Q.

Derudover fortæller de alle, at han ofte skal ”nive” dem i siden/være fysisk på en ubehagelig måde og holde om dem og sige upassende ting. Flere af de andre nævner også det med, at han spørger, om de har savnet ham, og siger at han har savnet dem. L fortæller om engang, hvor A

var sur på hende, der lagde han hende ned, og han lagde sig ovenpå hende-agtigt, og det hele var ret voldsomt. Imens vi taler om det her, så står Q og ryster, hun får det dårligt, når vi taler om det, og hun siger, at hun også er bekymret for sin lillesøster R i 3., der har A. N fortæller om en halskæde, hun en dag havde på med et bogstav i, hvor A også på en upassende måde spurgte ”er det A for A der står i din halskæde, er det mig/mit navn”. A har i Kristendom også sagt til pigerne, at hvis de har brug for råd eller ønsker at vide noget om menstruation og andet, så er han jo idrætslærer, og så kan han hjælpe dem med råd osv., det syntes de også var lidt mærkeligt, at han sagde det. Alle pigerne påpeger også, at det altid kun er M og L, der kommer udenfor døren, også selvom de intet har gjort forkert, det undrede de sig også over.

Pigerne fortæller også, at der er flere af pigerne i parallelklassen, der har oplevet ”overgreb” og har fortalt om det, de vil hente nogle af pigerne, jeg siger OK. Der kommer 2 piger ind i klassen: S og Å, de fortæller også det samme som de andre piger med, at han holder om dem og holder dem tæt ind og rører dem, siger det med ”savnet” osv. Å ryster, og siger ”Undskyld at jeg står her og ryster, men det er fordi, at det er så ubehageligt”. Begge piger fortæller, at de har fortalt om det her til deres forældre (mødre) hvor mødrene har sagt, at de bare skal holde afstand til A. De to piger fortæller også, at U og V fra deres klasse også er nogle af dem, der har oplevet noget, de ikke brød sig om. Pt oplever de, at han krammer V meget (deres ord). De fortæller, at det skifter lidt imellem hvilke piger, der er tale om, der er i fokus. U har han nusset/killlet op af ryggen/under blusen-agtigt, fortæller de også, som hun ikke brød sig om. S og Å er angst for at jeg fortæller det de siger til nogen. De andre piger er mere ok, men flere er lidt bange for at jeg siger noget i frygt for at A finder ud af det og bliver sur”, men jeg sagde, at alt nok skal gå, og der ikke sker dem noget.

Alle børn fortæller, at der er en kæmpe forskel på hvordan han behandler pigerne og drengene. At han har et voldsomt temperament/skælder meget ud. Og at pigerne kan gøre det samme som drengene, men kun drengene får skæld ud. I A-klassen kommer pigerne ikke uden for døren. Det er kun M og L i 5.b, der oplever det.”

Fredag den 27. oktober 2017 afholdt skoleleder J en tjenstlig samtale med A, hvorunder lederen af X Kommunes HR- og lønadministration, K, og tillidsrepræsentanten, B, også var til stede. I referatet af samtalen, som er udfærdiget af K, hedder det bl.a.:

”Baggrunden for samtalen er, at 2 piger har henvendt sig til deres klasselærer I.

Ledelsen på skolen har modtaget en indberetning torsdag den 26. oktober 2017. Indberetningen læses højt og udleveres i kopi.

X Kommune finder, ud fra pigernes udtalelser, at As sprog og adfærd er upassende og stærkt kritisabel. Adfærden og sprogen går langt over, hvad der er acceptabelt og rimelig adfærd for en ansat i X Kommune.

Som offentlig ansat gælder det såkaldte decorum krav, som betyder, at man både i og udenfor tjenesten skal vise sig værdig til den agtelse og tillid som stillingen kræver. X Kommune finder at det er en skærpente omstændighed, at A er ansat i en stilling hvor han skal drage omsorg for børn, og hvor han skal fungere som rollemodel. Det er afgørende, at X Kommune kan have tillid til at A optræder professionelt, at han har en passende dømmekraft i forhold til sin adfærd og sit sprog i forhold til børnene, og ikke overskrider børnenes grænser.

X Kommune oplyser, at man ser meget alvorligt på sagen, og man vil overveje hvorvidt der skal ske politianmeldelse.

A oplyste, at han er helt enig i kommunens bemærkninger omkring decorum og det er hans opfattelse, at han agerer som der stilles krav om.

TR ønskes tilføjet, at A har været ansat siden 2005 og J har været hans leder siden 2010. I alle de år har A stået for musikundervisning og har generelt mange lektioner, og været med til at have alle musikbørn med til forestillinger, drama og kulturaftner, og der har aldrig været anledning til kritik af As adfærd.

A oplyser at han er rystet og det er korrekt at han har holdt om skulderne på nogle af pigerne og drengene og at han har sagt at han har savnet børnene. I klasserne er der en voldsom larm og ballade. A siger han aldrig har rørt nogen på brysterne eller taget nogen eller tilfældigt snittet nogen på lårene. Hvis det var sket så ville han kunne huske det, A overtager 4B med L i klassen, som regel er det altid drengene som opfører sig skidt, men her er det også L og M. I mange af timerne i skoleåret 2017/2018 har de to piger ikke været til stede. Hvis M og L er sendt udenfor døren, har han gået ud og sagt at de skal opføre sig ordentligt. I 4. klasse har A haft et sammenstød med Emilie hvor han har taget hende i armen og trukket hende ned fra et bord, det har han beklaget overfor både pigen og forældrene. Hun larmer fortsat meget og A var i starten af året nødt til at sende hende udenfor klassen. En lærer T fortæller på et tidspunkt, at A har slået L, det har de efterfølgende talt om, at det ikke var sket, og pigen har erkendt det. En dag går L og græder, og A spørger hvorfor. Det er fordi T går på barsel.

I 5. klasse underviser man i kristendom om ritualer i andre lande i forbindelse med ”man bliver voksen”. A kan ikke forstå hvorfor nogle af pigerne nævner det omkring menstruation, og hvis de har haft det i kristendom, så ville det ikke handle om hvordan han kunne hjælpe dem, men at man kunne gå på kontoret.

...

A kan ikke genkende det som er beskrevet. Han er enig i, at det lyder voldsom at der er 8 piger som fortæller den samme historie.

A synes det er mærkeligt, at I ikke straks har taget en samtale med barnet og skolelederen. Det er As opfattelse, at det beskrevne er åbenlyst forkert.

TR er uforstående overfor ledelsens ageren den 26. oktober 2017, samt fritagelse for tjeneste uden at have undersøgt sagen først.

TR oplyste, at der mellem A og I var en grundlæggende uenighed omkring hvordan idrætsundervisningen skulle forløbe. Der er en anden kollega som oplever det samme. Oplevelsen er, at I tager venindesnakke med pigerne, mens kollega står med resten af undervisningen.

TR efterlyste hvordan X Kommune vil undersøge yderligere, og at det er TR's opfattelse at det er ledelsens opgave at beskytte medarbejdere i sager som denne. Ledelsen erklærede sig enig heri.

A orienteres om, at han fortsat er fritaget for tjeneste. Han orienteres om, at det betyder at han ikke må komme på skolen uden ledelsens tilladelse.

A vil snarest blive orienteret om hvilke eventuelle ansættelsesretlige konsekvenser sagen vil få.”

Mandag den 30. oktober 2017 gennemførte J og K samtaler med ni piger, som alle blev bedt om at fortælle, hvad de havde fortalt I under det møde, som I havde afholdt med pigerne. Samtalerne blev overværet af en psykolog fra PPR, som var blevet anmodet herom af K. Pigerne kom til samtale enkeltvis i følgeskab med en forælder, og der blev af K udarbejdet en notits vedrørende hver enkelt samtale. Af notitserne fremgår bl.a. følgende:

”Å...

Opringning torsdag den 26. oktober

Ås far fortæller at T ikke har fortalt noget hjemme.

....

Å fortæller, at A tager meget fat i hende, hvis hun trækker sig væk tager han mere fat og trækker hende ind til sig. Han kilder meget i siderne. har en gang sagt at hun ikke kan lide det, og har trukket sig væk. Å fortæller at han krammer meget tit.”

”S ...

...

Lørdag ... ringer S' far

Han får besked om det videre forløb. S har ikke fortalt noget

...

S fortæller, at de har snakket om A, fordi han havde gjort klamme ting mod pigerne. A krammer hende meget og rører hende på brystet. Når S har lavet sin opgave klapper han ned over ryggen ned mod rumpen. Han har spurgt om hun har savnet ham fordi han har savnet hende. S har ikke turde sige fra overfor A, men hun kan ikke li at han rører ved hende.”

”Q ...

Telefonisk kontakt 26. oktober

Mor ... siger, at Q har fortalt der hjemme at de har talt med klasselæreren.

Hun sige at han lagde hånden på hendes bryst

....

Q fortæller at A er meget nærgående og går meget tæt på og krammer hele tiden. Når han krammer går han for tæt på ”de forskellige steder”. Q fortæller at han rører på brystet når han lægger armen rundt om skulderen. Går hele tiden ved siden af pigerne og tæt på, det gør han aldrig ved drengene.

Hun har ikke tænkt over det før pigerne var begyndt at snakke sammen om det, men efterfølgende kunne hun godt se det ikke er i orden.”

”N ...

Telefonisk kontakt torsdag den 26. oktober klokken 18.20

N har ikke fortalt noget hjemme ...

...

N fortæller, at A krammer meget og hun kan ikke li det, når han krammer kommer hans hånd tæt på brystet. A har spurgt til om der står A i Ns halskæde. Han kilder meget i siderne på N, og hun kan ikke li det.

Det er længe siden at A har krammet hende, men det har været i dette skoleår.”

”L ...

...

... ringer [mor]:

Hun fortæller: Hun har snakket om det. Hun synes ikke der er så rart, at blive krammet.

...

L fortæller, at hver gang A tager fat i hende, lægger han armen rundt om skulderen og rører nede ved brysterne. A har spurgt om hun og en veninde vil med hjem og se hans hus. Så havde pigerne spurgt andre børn om de også var blevet spurgt om de ville hjem til ham. Herefter ændrede A det til at andre også skulle med hjem og se hans hus.

Han spørger tit om L har savnet ham, for han har savnet hende, og så krammer han hende, og det bryder hun sig ikke om.

Mor oplyser, at L har fortalt en lærer om dette tidligere.”

”V ...

....

V fortæller, at A er lidt mærkelig fordi han altid krammer og tager fat om hende og kilder på maven.

...”

”O...

....

O fortæller, at mange piger i klassen synes at A er mærkelig fordi han krammer meget. O har oplevet at han krammer meget hårdt, hun bryder sig ikke om det. Hun prøver at holde sig væk fra ham, hun kan ikke lige at sige det.”

”M ...

...

”M fortæller, at A nogen gange sender nogen udenfor døren og bagefter krammer dem. Hun fortæller, at når A har siddet ved siden af M i sofaen har han rørt hendes bryster, i forbindelse med at han har taget hende rundt om skulderne. Han har rørt hende på lårene op og flyttet hænderne op imod skidtet. Han har sagt til andre piger at man kunne gå på kontoret og få bind hvis man har menstruation.

M fortæller at A at inviteret hende hjem til hans hus. Han har senere ændret det til alle måske kunne komme hjem til ham og se hans hus.”

”U ...

Forgæves kontakt

Lørdag den 29. oktober: Mor ... er lidt chokeret, har intet hørt, ...

Papfar ringer senere for at høre om U har været udsat for noget og om hun har sagt noget. Jeg fortalte, at nogle af pigerne har fortalt om hende.

...

U fortæller, at det eneste hun har oplevet er, at A har krammet hende og spurgt hende om hun har det godt. Han krammer lidt hårdt, men det er ok.

Mor fortæller, at U ikke bryder sig om at A krammer. U fortæller at han gør det på en mærkelig måde – lidt voldsomt, derfor bryder hun sig ikke om det.”

Endnu en pige fra 5.b var indkaldt til samtale, men hendes mor havde pr. mail meldt følgende tilbage:

”Hej J

Jeg skriver til dig. Da jeg selvfølgelig har talt med P. Hun er meget ked af det og vil ikke nogen samtale. Hun er ikke blevet forulempet og har derfor ikke noget med sagen at gøre. Jeg ved ikke hvad hun har sagt, men hun ønsker ikke at være en del af det. Hvis hun har sagt noget der har kunne skade jeres medarbejder, har hun ihvertfald lært lektion nu!

Jeg håber, I kommer til bunds i sagen for alle parters skyld.”

Den 31. oktober 2017 indgav X Kommune politianmeldelse og fremsendte samme dag et høringsbrev til A om påtænkt bortvisning. Lærernes Centralorganisation anmodede om aktindsigt, og der blev aftalt afholdelse af forhandlingsmøde den 8. november 2017.

Ved X Kommunes brev af 7. november 2017 blev A bortvist med øjeblikkelig virkning til fratrædelse pr. 7. november 2017. I bortvisningsbrevet er bl.a. anført følgende:

”Begrundelsen for bortvisningen er X Kommune, på baggrund af en indberetning fra en kollega samt yderligere samtaler med 9 børn, har opfattelsen af at din adfærd i forhold til de berørte børn er uacceptabel og grænseoverskridende, og udgør et groft tillidsbrud i forhold til den tillid som X Kommune skal have til medarbejdere som har med børn at gøre. Det er X Kommunes opfattelse, at din adfærd er grov misligholdelse af ansættelsesforholdet.

X Kommune har på baggrund af den tjenstlige samtale den 27. oktober 2017 undersøgt sagen yderligere. Der er den 30. oktober 2017 gennemført samtaler med 9 piger med deltagelse af deres forældre og en psykolog. 5 ud af de 9 piger fortæller, at du krammer børnene, og i den forbindelse berører deres bryster. 2 piger fortæller, at de er blevet inviteret hjem til dig. En pige har fortalt at du har berørt hende på benet og øverst på låret, tæt ved skridtet. Alle pigerne har givet udtryk for at de finder din adfærd ubehagelig og grænseoverskridende, samt at du var meget insisterende, når du tager fat i dem. Det er X Kommunes opfattelse, at din adfærd går langt over, hvad der er acceptabelt og rimelig adfærd overfor børn i X Kommune.

Som offentligt ansat gælder det såkaldte decorum krav. Det betyder, at man både i og udenfor tjenesten skal vise sig værdig til den agtelse og tillid som stillingen kræver. X Kommune finder

at det er en skærpende omstændighed, at du er ansat i en stilling hvor du skal drage omsorg for børn og hvor du skal optræde som rollemodel. Det er afgørende, at X Kommune kan have tillid til, at du optræder professionelt, og at du til enhver tid er i stand til at udvise en passende adfærd og dømmekraft i forhold til børnene, og dermed ikke overskrider deres grænser. Den tillid er ikke længere til stede hvorfor du bortvises.

Inden der er truffet endelig afgørelse i sagen har du i henhold til Forvaltningslovens § 19 haft lejlighed til at udtale dig, hvilket ikke ses at være tilfældet.”

Af referatet fra forhandlingsmødet den 8. november 2017 fremgår bl.a. følgende:

”Danmarks Lærerforening fremførte følgende:

At A afviser beskyldningerne som fremgår af bortvisningsskrivelsen dateret 7. november 2017. At Danmarks Lærerforening finder det ganske besværligt i sagen, som alene bygger på påstande fra elever, at tilbagevise påstandene. At Danmarks lærerforening mener, at X Kommune skulle have afventet at have truffet afgørelse i sagen indtil forhandling var afholdt.

Det er Danmarks Lærerforening opfattelse, at der udelukkende er lagt vægt på pigernes udsagn, og at A afvisning af forholdene ikke tillægges fornøden vægt.

Danmarks Lærerforening har spurgt til om der ikke foreligger andet i personalemappen som er relevant for sagen, end det som er udleveret i forbindelse med aktindsigten. Det har X Kommune bekræftet at der ikke gør.

Danmarks Lærerforening finder at der er tale om en uproportional sanktion, og tager forbehold for at videreføre sagen i rette fora.

X Kommune gjorde opmærksom på følgende:

At X Kommune finder at der er tale om et groft tillidsbrud og at As adfærd har været grænseoverskridende og uacceptabel og dermed udgør et groft tillidsbrud af ansættelsesforholdet.

Der var ved høringsfristens udløb ikke indkommet bemærkninger til sagen fra A eller fra Danmarks Lærerforening. Danmarks Lærerforening havde ligeledes ikke bedt om udsættelse af fristen.

Danmarks Lærerforening havde den opfattelse, at aftalen om forhandlingen den 8. november 2017 udsatte bemærkningsfristen til efter afholdelse af dette møde.

Der er ikke kommet nogen nye oplysninger i sagen som gør at kommunen har ændret denne opfattelse.”

Ved brev af 15. maj 2018 til A meddelte Midt- og Vestsjællands Politiamt, at politiet i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, og § 749, stk. 2, havde besluttet at opgive de sigtelser, som var blevet rejst mod ham, og at indstille efterforskningen af sagen i øvrigt.

Politiet underrettede samme dag de berørte pigers forældre om resultatet af politiets efterforskning. I et af disse underretningsbreve hedder det bl.a.:

”Begrundelsen for min afgørelse er, at jeg ikke forventer, at en domstol vil finde A skyldig i blufærdighedskrænkelser.

Indledningsvis skal det oplyses, at politiet i forbindelse med efterforskningen af denne sag har afhørt en række elever fra 5. klasse på skolen samt en del personale fra skolen. Politiet har endvidere afhørt A, der har nægtet sig skyldig.

Ved min afgørelse om at opgive påtale mod A har jeg bl.a. lagt vægt på, at der er tale om modstridende forklaringer. Der er således ikke i forbindelse med efterforskningen af sagen fremkommet oplysninger om vidner, der har overværet en eller flere af de episoder, Deres datter har forklaret om. Jeg har endvidere lagt vægt på, at efterforskningen af sagen har vist, at der inden anmeldelse til politiet og inden afhøring af deres datter og andre mindreårige vidner i Børnehuset i W i november 2017, havde været foretaget flere samtaler med Deres datter og andre piger fra 5. klasse på Z-skolen vedrørende deres oplevelser med A. Der er således fremkommet oplysninger om, at der havde været afholdt flere ”pigemøder”, hvor bl.a. deres datter deltog, og hvor flere piger fortalte om deres oplevelser med a. Derudover har der været afholdt en samtale med Dem og Deres datter på skolen den 30. oktober 2017, hvor Deres datter forklarede om sine oplevelser med A.

I en sag af denne karakter, hvor videoafhøringen af Deres datter, vil være det afgørende bevis i en straffesag mod A, vil der stilles store krav til vidneforklaringen. På baggrund af ovennævnte hændelsesforløb, hvor sagen har været drøftet flere gange, inden Deres datter blev videoafhørt, er det derfor min opfattelse, at vidneforklaringen ikke vil fremstå som så sikker og overbevisende som det kræves for at en sigtet mod sin benægtelse, vil kunne straffes for overtrædelse af straffeloven.”

Underretningerne var vedlagt klagevejledning. Ingen af afgørelserne blev påklaget.

Fra politiets efterforskningsmateriale er fremlagt en afhøringsrapport vedrørende en afhøring foretaget den 20. november 2017 af L. Af rapporten fremgår bl.a., at L forklarede, at det hele startede med, at A var rigtig ond og kastede hende ned i gulvet. Så ville han lige pludselig kramme hende hele tiden, og så skulle han også lige røre ved hendes bryster samt køre hånden op af hendes lår hele tiden. Dette skulle være sket ”sådan hver eneste gang at vi havde kristendom”. Det var sket rigtig mange gange, at hun var blevet smidt uden for døren, uden at hun havde gjort noget, og så skulle han ud og trøste hende og røre ved hendes bryster. At sidde og æ hende på indersiden af låret var også en del af det. Berøringerne var også foregået inde i klassen og midt i undervisningen. Hun havde for et par måneder siden forsøgt at sige det til en lærer, som hedder T, men hun havde sagt, at det bare kunne være et uheld. Så havde hun sagt det til I, som gjorde noget ved det. Det med at kramme var sket hver eneste gang, hun havde A og også, når hun mødte ham på gangen. Forespurgt om det var hver gang, at han rørte hende på låret i undervisningen, svarede hun, at det var tit, og på et fornyet spørgsmål herom, at det var hver 2. eller 3. gang ”sådan”. Det var nok hver 3. gang, at hun blev smidt uden for døren.

Senere under afhøringen forklares, at hun startede i klassen efter nytår i 3. klasse, og at A begyndte at røre ved hende allerede efter, at hun havde haft ham et par gange. Det var mest på den måde, at han holdt hende om skulderen og samtidig rørte hende på brysterne. Dem fra klassen har set den måde, han tog om hende på, men ikke rigtig andre. Det var inde i klassen, at de så det. Det kunne ikke være tilfældigt, at han rørte hendes bryster, når han holdt om hende, for han gjorde det hver gang, ligesom han bevægede hånden op og ned. Han kørte også bare hånden længere og længere op, når han tog hende på låret. På spørgsmål herom bekræftede hun, at hun havde snakket med sine veninder om sagen. Hun havde talt med alle dem, som havde oplevet det samme. Nogle af de andre havde set, at A havde haft hånden oppe under blusen på en pige, der hedder U. Det havde de fortalt under det pigemøde, som I holdt med dem. Alle på dette møde sad og hørte, hvad de andre fortalte.

Efter at politiet havde frafaldet sigtelse mod A og opgivet videre efterforskning, anmodede Danmarks Lærerforening X Kommune om afholdelse af et forligsmøde. Spørgsmålet herom blev af kommunen drøftet med Kommunernes Landsforening, som ved mail af 27. august 2018 meddelte Danmarks Lærerforening, at det forhold, at der ikke blev rejst tiltale i sagen, ikke ændrede ved kommunens (og KL's) vurdering af, at der set ud fra et ansættelsesretligt perspektiv havde fundet en sagligt begrundet bortvisning sted, og at kommunen derfor ikke fandt grundlag for at søge sagen løst forligsmæssigt.

A har været sygemeldt siden bortvisningen og har anmeldt sagen som en arbejdsskade til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der den 21. januar 2019 – efter forelægning for Erhvervssygdomsudvalget – har anerkendt sagen som en erhvervssygdom. Han har i hele sin sygeperiode modtaget sygedagpenge.

X Kommunes subsidiære påstand udgøres af det beløb, som fremkommer ved i As lønkrav at fradrage de sygedagpenge – af kommunen opgjort til 99.553 kr. – som kommunen i henhold til sygedagpengelovens § 54 ville have haft krav på at modtage, hvis A fortsat havde været ansat i kommunen.

Forklaringer

A har forklaret bl.a., at 5.b var en meget udfordrende klasse. Han havde klassen i religion en time om ugen. Især drengene larmede meget, men det gjaldt også L og M, som begge havde store personlige udfordringer. De kom derfor meget i ”Pusterummet”, hvor pædagoger og lærere arbejdede tæt sammen, og hvor børn kunne komme og få et pusterum, når de havde behov for det. Det havde L og M ofte, og de havde efter sommerferien stort set ikke været til hans timer. Når han havde 5.b, var de normalt to lærere til stede, da der var en dreng i klassen, som havde fået tildelt en støttelærer.

Han oplevede i 4. klasse en kontrovers med L, som han på grund af dårlig opførsel havde sendt uden for døren. Da han kom ud til hende, stod hun oppe på et bord og dansede. Da hun ikke efterkom hans ordre om at komme ned, tog han fat i hendes arm og hev hende ned. Ls mor bad efterfølgende L om

at undskylde sin adfærd. Da faren efterfølgende sendte en mail til J, bad denne ham om at svare faren, hvilket han gjorde.

Klassen havde indtil efterårsferien 2017, T som klasselærer. Onsdagen før efterårsferien så han L stå og græde. Da han gik hen for at trøste hende, sagde hun, at hun var ked af, at T skulle på barsel. Det oplyste han til nogle drenge, som spurgte, hvorfor L græd. Svaret undrede drengene, da L efter deres udsagn hadede T.

Beskyldningerne imod ham kom som et lyn fra en klar himmel, og de er åbenlyst urigtige. Han har aldrig taget nogen af pigerne på brysterne eller lårene. Det skulle ifølge beskyldningerne bl.a. have fundet sted i timerne. Det er imidlertid helt utroværdigt, at en lærer skulle give sig til at befamle en elev midt i en time foran alle, og hvor der også var en anden lærer til stede. Det skete ofte, at børnene kom hen og krammede, men han har aldrig selv taget initiativ hertil eller til at kilde. Han har aldrig inviteret nogen af pigerne hjem til sig – han bor i lejlighed i Æ Kommune, så han har ikke noget hus, han kunne invitere hjem til. Når man arbejder med børn og musik, så kan der let udvikle sig et vist frispog, og han vil derfor ikke afvise, at han i spøg kan have sagt noget om at savne hinanden.

Han har sammen med sin advokat set de videoer, som er blevet optaget i forbindelse med politiets afhøring af børnene. Det er hans klare indtryk, at børnene er blevet manipuleret af I. F.eks. skulle I til børnene have forklaret, at hun ”som professionel kunne se, at der var noget galt med A”, en pige forklarede, at ”A havde brug for hjælp”, hvilket måtte stamme fra I, ligesom en anden forklarede, at I om de forestående afhøringer havde sagt, at de skulle forklare det samme, som de havde forklaret til hende, og at ”de bare skulle give den gas og huske at sige det rigtige”, fordi det ellers ville gå ud over I.

Han har ikke tidligere haft psykiske problemer, men har efter bortvisningen udviklet tegn på post-traumatisk stresssyndrom og går nu til psykiater. Han er tynget af, at han føler sig stemplet som pædofil uden mulighed for at kunne rense sig for beskyldningen herom, som er uden hold i virkeligheden.

B har forklaret bl.a., at hun har været tillidsrepræsentant for lærerne på Z-skolen fra 1. august 2004, og indtil hun gik på pension den 1. august 2018. Fra 2008 varetog hun også hvervet som kredsbestyrelsesmedlem i X Lærerforening.

A var en meget dygtig musikhæder. Han havde spillet i band og har gennem årene arrangeret utallige musicals mv. og dermed haft med et meget stort antal børn at gøre. Han har et helt særligt talent for at engagere børnene. Han var en meget vellidt kollega, og hun har aldrig set ham udvise en upassende adfærd over for noget barn.

5.b var en meget problematisk klasse, hvori der havde været iværksat social træning for børn såvel enkeltvis som gruppevis. Hun havde ikke kendskab til L og M forud for opkomsten af denne sag. Hun blev kontaktet straks efter, at skolelederen havde modtaget Is indberetning. Hun fik foranlediget, at skolelederen ventede med at sende A hjem, til hans undervisning var forbi. Hun opfordrede A til at skrive et notat om, hvad der var foregået, herunder at det var hans opfattelse, at L havde et horn i siden på ham. Han var under den tjenstlige samtale dagen efter meget berørt og rystede over hele kroppen. Selv om han insisterede på, at det, der stod i Is indberetning, var åbenlyst forkert, syntes skolelederen alene at lægge vægt på Is indberetning. Hun selv var rystet over, at Is havde drøftet Ls og Ms beskyldninger med de øvrige piger i 5. klasse, førend hun gik til ledelsen, da alle ved, at man med så alvorlige anklager straks må gå til ledelsen for at undgå, at rygterne begynder at løbe. Det var som om, der slet ikke blev lyttet til, hvad A sagde. Hun fandt det mærkeligt, at skolen over for en lærer, som havde været velfungerede i mange år, ikke var mere interesseret i, hvad der var op og ned i sagen, men blot sendte ham hjem uden yderligere undersøgelser. Det er endvidere faldet hende for brystet, at skolen selv tog en samtale med de 9 piger uden at have sagkyndig bistand under afhøringerne.

Hun har aldrig været ude for, at en bortvisning er blevet effektueret forud for et aftalt forhandlingsmøde. Sagen har givet anledning til et meget anstrengt forhold mellem skoleledelsen og de ansatte lærere, som frygter for deres egen retssikkerhed, og denne frygt sidder stadig i en del af lærerne.

C har forklaret bl.a., at han har været leder for Ys Fritidscenter fra 1986 og til 2010. Han var således leder for A i alle de 18 år, denne var ansat på centeret. De var sammen hver dag. A var eminent til at styre børnene og brugte musikken som redskab. Der var mange af børnene, som skulle afprøve grænser, men han har aldrig set A tage upassende på noget barn eller i øvrigt udvise en upassende adfærd. Det er ham uforståeligt, at A er kommet i den foreliggende situation, da A er meget reel og pligtopfyldende.

D har forklaret bl.a., at han havde været klasselærer for 5.b, siden klassen begyndte i 1. klasse, og at han også er klasselærer for klassen i dag, hvor den er nået til 7. klasse. Han havde et godt samarbejde med T, inden hun gik på barsel. Hvis L var kommet med beskyldninger mod A over for hende, ville hun have nævnt det, men det har hun aldrig gjort. Klassen fik A i religion i 4. klasse. Pigerne har på intet tidspunkt klaget over As adfærd, og eleverne har aldrig virket skræmte i forhold til A. Han har arbejdet en del sammen med A, bl.a. i forbindelse med musikarrangementer, hvor han har deltaget som it-tekniker. A kunne få selv vanskelige drenge til at arbejde sammen, han havde humor og et godt forhold til børnene, men han ville have ro og orden. Han har aldrig set A optræde upassende over for børnene, men han kunne da godt give dem et kram.

5.b var en udfordrende klasse, hvor læreren skulle stå fast. Både L og M havde det med at løbe rundt på gangene. De kunne efter hans vurdering godt finde på at lyve for at slippe for at komme til timer. De havde forskellige udfordringer og var tilknyttet Pusterummet, men de kunne også finde på bare at

udeblive fra timerne. Han har været ude for en episode, hvor han i en idrætstime havde piftet, hvilket L over for de andre i klassen havde fået udlagt som, at de var kæresten. Hun ville gerne fremstå som en vigtig person.

Efter at T op til efterårsferien var gået på barsel, overtog I hendes timer. Den 26. oktober 2017 henvendte I sig til ham, idet hun var i vildrede og havde noget vigtigt, hun gerne ville drøfte med ham. Det drejede sig om, at der var blevet udøvet pædofili over for en række piger, og hun satte navne på. I havde talt med to af pigerne på egen hånd og havde herefter holdt møde med alle pigerne. Sådan ville han aldrig selv have grebet situationen an. I havde skrevet det hele ned, og det virkede umiddelbart meget overvældende og troværdigt, bl.a. fordi det også omfattede en troværdig elev som N. Han tilkendegav, at I var nødt til at gå til skolelederen, og han valgte at gå med I ind til denne, fordi han kendte klassen så godt. Skolelederen spurgte ham imidlertid ikke om noget, og han blev heller ikke efterfølgende spurgt om noget, inden skolen skred til bortvisning. Der var almindelig undren over, at skolen skred til bortvisning uden at afvente politiets undersøgelse, og lærerne har efter sagen ikke længere ønsket at komme i situationer, hvor de er alene med et barn.

Han har hørt, at A for et par år siden skulle være blevet anklaget for et eller andet, uden at der kom en sag ud af det. Han kan ikke huske, om han nævnte dette for I, men det kan godt være.

I har mange gange sagt til ham, at hun kunne se på A, at han var pædofil. Hun vedblev endvidere med at drøfte sagen med børnene, selv om lærerne havde fået at vide, at det måtte de ikke. Han har bl.a. hørt A sige til Q, som var meget nervøs over at skulle afhøres af politiet, at hun bare skulle give den gas og fortælle det til politiet, som hun havde fortalt til I.

Forældrene til de involverede børn er af politiet blevet informeret om, at sagen er henlagt, men øvrige forældre mv. er ikke blevet orienteret, og sagen er aldrig blevet lukket ordentlig ned. Han har således hørt en ny dreng i klassen omtale A som ”ham den pædofile”, og for nogle måneder siden var der nogle børn, som gav udtryk for, at de var bange for A. Der har også på et netværk været noget fremme om, at der havde været en pædofil på en skole i flere år, uden at der var blevet gjort noget ved det.

Nogle elever, herunder L og M, er holdt op i klassen som følge af sagen, og han har hørt deres tidligere klassekammerater tale om, at de to ”løj 24-7”.

E har forklaret bl.a., at han lige er stoppet på Y-skolen efter at have været lærer på skolen i 37 ½ år. Han var AKT(Adfærd/Kontakt/Trivsel)-lærer og tovholder for AKT-afdelingen. De var 5 lærere, som arbejdede hermed, og skolen var kendt for at prioritere dette område og at gøre det godt. Han var endvidere klasselærer for 5.a.

L kom ind på skolen i 3. klasse og kom meget hos ham i Pusterummet, da hun havde det meget dårligt på grund af alvorlig sygdom i hjemmet. I starten havde hun ikke ret mange veninder, og hun turde

ikke sige ret meget. Han havde mange møder med hendes forældre om, at hun burde udredes, men det blev udskudt indtil videre, fordi hun havde det for dårligt. Efter et stykke tid blev hun veninde med M, og så kom de begge to, men han insisterede på at tale med L alene, da det var meget fortrolige ting, de drøftede. Han havde gennem halvandet år samtaler med L ca. to gange om ugen, og det blev til endnu flere henvendelser, da også M kom til. Hverken M eller L omtalte A anderledes end andre lærere, og de har aldrig nævnt, at han skulle have befamlet dem eller på anden måde udvist en upassende adfærd over for dem.

Skolen har på intet tidspunkt forud for bortvisningen forhørt sig hos ham om hans samtaler med L. Efter As bortvisning turde han ikke længere være alene med L i Pusterummet. Han tilbød L samtaler i biblioteket, eller at hun kunne få samtaler med en kvindelig lærer, men det ville L ikke. Hun ville gerne selv sætte dagsordenen.

Han har ikke drøftet sagen med børnene i sin klasse, men S har af egen drift sagt til ham, at hun ikke måtte tale med ham om sagen, idet hun kun måtte tale med I herom. S og V er to dejlige piger af anden etnisk herkomst, men de kan sagtens have ladet sig rive med for at være med i et fællesskab. Han har ikke talt med U, men Us mor har skrevet til ham, at A aldrig har rørt U.

A er en af de bedste musiklærere, han kender, og han har sat mange musicals op på skolen sammen med A. Han har aldrig set A kigge efter pigerne eller opføre sig forkert. Han har ikke tidligere tænkt på, at A skulle lyve, men han er sikker på, at L lyver om As adfærd, da A ikke kunne finde på at befamle en elev. Alle i lærergruppen er chokeret over, hvad A er blevet beskyldt for, og tror ikke på, at beskyldningerne har noget på sig. Der er en udbredt angst for, at det, som er overgået A, også vil kunne overgå andre.

Han er bekendt med, at der også var nogle beskyldninger mod A for et par år siden, men der kom aldrig en sag ud af det. Han er selv for ca. 15 år siden blevet beskyldt for pædofili af 3 drenge, som modsatte sig hans insistensen på, at de skulle tage bad efter idræt. Beskyldningerne gjorde, at han fik det meget dårligt.

F har forklaret bl.a., at han er ophørt på Z-skolen i august 2018 efter, at han i en række år har været lærer på skolen og bl.a. haft AKT-funktioner. Han kender både L og M, som begge kom i Pusterummet. L havde behov for at tale om hendes svære hjemlige situation. M talte om, at hendes forældre råbte for meget af hinanden, men det var hans indtryk, at hun mest ønskede at slippe for timerne. De kunne tale om alt, hvad der trykkede dem, men de har aldrig nævnt, at A skulle have kildet eller befølt dem eller på anden måde optrådt upassende over for dem. Skolen har på intet tidspunkt spurgt ham om hans observationer, men han er blevet afhørt af politiet. Han har efter As bortvisning kun holdt samtaler med et barn i Pusterummet med døren åben eller i kantinen.

Han har aldrig set A udvise upassende adfærd. Han har i sine 37 år som lærer selv modtaget utallige krammere fra børn. Sådan noget afviser man ikke, og der er intet grænseoverskridende heri. Lærerne på skolen har imidlertid skiftet adfærd efter, at de har set, hvad der er overgået A i denne sag.

G har forklaret bl.a., at han er uddannet som folkeskolelærer og ansat som skolekonsulent i X Kommune med henblik på at hjælpe børn med trivselsproblemer, angst mv. Han var støttelærer for en dreng i 5.b og var i denne kapacitet til stede i klassen, når den havde A i kristendomskundskab. L var en sjælden gæst, men han har talt en del med M. Selv om han især skulle hjælpe den dreng, som han var støttelærer for, gik han rundt i klassen og hjalp også andre børn.

Han har på intet tidspunkt set A optræde upassende i timerne. A var en kompetent og dygtig lærer med en naturlig autoritet, som ikke havde behov for at smide børnene uden for døren. Han har ikke set L blive smidt uden for døren, men han har set hende selv forlade klassen. Han har ikke selv haft relation til L i AKT, men det har været oppe til drøftelse i dette regi, at L havde et udredningsbehov. Der blev dog ikke iværksat en udredning, da hun havde det for dårligt.

Skolen har ikke spurgt ham om hans observationer, men han er blevet afhørt af politiet.

H har forklaret bl.a., at hun er uddannet folkeskolelærer og har været på Z-skolen i 18 år. For nogle år siden var der en episode, hvor en dreng, som gik i hendes klasse, havde fortalt en historie om A. Han indrømmede imidlertid, at historien ikke havde noget på sig, og sagde undskyld til de to piger, som historien drejede sig om. Hun ved ikke, om A overhovedet blev bekendt med beskyldningen. Det er hendes vurdering, at A er en meget dygtig lærer, og hun har aldrig set ham optræde på en upassende måde over for børnene.

I har forklaret bl.a., at hun i 2009 blev uddannet folkeskolelærer, og at hun derudover har uddannet sig til sexologisk rådgiver og parterapeut ved Center for Sexologisk Rådgivning, som er en privat betalt uddannelse. Fra 2009 til 2016 arbejdede hun som selvstændig rådgiver, og hun har som iværksætter udviklet et socialt forum. I 2016 blev hun, efter at hun selv havde rettet henvendelse til Z-skolen, ansat som vikar på skolen. I 2016-2017 havde hun som vikar Ls klasse i natur og teknik, ligesom hun af og til vikarierede for deres klasselærer T. Da T op til efterårsferien 2017 gik på barsel, overtog hun som vikar hendes timer.

Hendes samtale den 25. oktober 2017 – dvs. onsdag efter efterårsferien – med L og M og hendes efterfølgende møde den 26. oktober 2017 med pigerne fra 5.b og 5.a foregik, således som hun har beskrevet det i sin indberetning. Hun havde den 25. oktober, efter at hun var færdig med sin sidste time, forgæves forsøgt at få fat på skolelederen, men han var gået hjem på det tidspunkt. Hun var usikker på, hvordan hun skulle forholde sig, men da hun var nysgerrig efter at vide, om der var andre piger, som havde oplevet det samme som L og M, valgte hun den næste dag at holde et pigemøde til drøftelse heraf, fordi T havde fortalt, at hun tit havde holdt pigemøder med henblik på drøftelse af

konflikter. M var ikke til stede under mødet, og L var meget stille. Hun indledte mødet med at sige, at hun dagen før havde hørt, at de helst ikke ville have kristendom, og at hun derfor gerne ville vide, hvad det handlede om. Herefter væltede det ud af pigerne, som fortalte om, at A gjorde forskel på drengene og pigerne, idet det kun var drengene, som han skældte ud. L og M kom dog uden for døren. A krammede pigerne og ramte nogen gange deres bryster. L fortalte om en episode, hvor A havde ville have hende ned fra et bord. Hun stillede kun åbne spørgsmål til pigerne og har ikke lagt dem noget i munden. Mødet tog måske en halv time. Hun mødte efter mødet den anden klasselærer – D – på trappen. Hun fortalte ham om, hvad pigerne havde betroet hende, og han gav udtryk for, at han støttede hende, og at han ville gå med hende til skolelederen. De var på vej til torsdagsmøde, men hun blev hevet ud herfra af skolelederen, som bad hende om at skrive det hele ned. D støttede hende under det efterfølgende møde med skolelederen og nævnte under mødet bl.a., at der tidligere var gået et rygte om, at A var pædofil. Hun fik på mødet besked om, at hun havde gjort det rigtige, og at hun ikke skulle gøre mere.

Hun har efterfølgende spurgt L, om hun har fortalt det til andre, hvortil L svarede, at hun havde forsøgt at sige det til T, men at hun havde skudt det hen med en bemærkning om, at det nok bare var et uheld. L havde også en uge forinden prøvet at sige noget til F, dog ikke ret meget. Han havde imidlertid bare sagt, at det måtte de tale om.

Hun bestrider, at hun skulle have opfordret de berørte piger til at ”give den gas” i deres forklaringer til politiet, men det er rigtigt, at de har spurgt hende til råds. Hertil har hun blot svaret, at de skulle sige det samme, som de havde sagt til hende.

Hun er sikker på, at børn i den alder ikke lyver om den slags ting. Hun mener, at hun kan se på børn, om de lyver. Det var ikke tilfældet. De fortalte det samme. At det var sandt, fremgik også af den måde, de reagerede på. Det kunne enhver se. Det har ikke noget med hendes uddannelse som sexolog at gøre.

Hun er i hele forløbet blevet bakket op af skolens ledelse, men hun er fra de øvrige læreres side blevet udsat for massiv voksenmobning, og hun har derfor efterfølgende valgt selv at opsige sin stilling.

J har forklaret bl.a., at han har været skoleleder for flere skoler, herunder 8 ½ år for Z-skolen, som han forlod med udgangen af maj 2018, og han er i dag skoleleder for en anden skole. Der er 41 lærere/pædagoger Z-skolen og ca. 500 elever.

Både Ls klasse og parallelklassen var udfordrende klasser, især 5.b, hvor L gik. L var indstillet til børnepsykiatrien, og såvel hun som M havde store udfordringer. L havde, inden T gik på barsel, beskyldt A for at have slået hende, men ifølge T var det ikke rigtigt. Der havde endvidere været en episode i 4. klasse, hvor A lidt håndfast havde fået L ned fra et bord, men der var heller ikke noget i den sag. Han har aldrig set A opføre sig upassende.

Henvendelsen den 26. oktober 2017 fra I gav anledning til, at han straks kontaktede centerchef i X Kommune, som var hans nærmeste chef. Denne sagde, at de straks skulle fritage A for tjeneste. Dagen efter blev der afholdt en tjenstlig samtale, hvor han lyttede til, hvad A havde at sige. Han og Øs indgangsvinkel var, at pigerne måtte have overfortolket situationen, men de var enige om, at de måtte have en samtale med pigerne for at finde ud af, om der var realiteter i sagen, som de var nødt til at gå videre med. De blev af en medarbejder fra kommunen vejledt om, at de skulle være meget forsigtige, da der almindeligvis fra politiet er meget stor opmærksomhed i forhold til, om børns udsagn kan ses påvirket af forudgående samtaler. Kommunen stillede endvidere en psykolog fra PPR til rådighed, som kunne være til stede under samtalerne, ikke for at udspørge, men for at deltage med fokus på det enkelte barns perspektiv og reaktioner.

Under samtalerne med pigerne den 30. oktober 2017 kom de ind én af gangen sammen med en forælder. Han foretog ikke nogen egentlig afhøring af børnene, men bad alene pigerne om at referere, hvad de havde sagt til I. Ø skrev på stedet et referat af, hvad hver enkelt pige forklarede. Han har efterfølgende godkendt referaterne, som er blevet lagt på sagen. Pigerne forklaringer kom uden videre og uden, at det virkede afstemt. Han fandt Is fremgangsmåde forkert, herunder at hun havde samlet hele flokken, inden hun var gået til ham. Undervejs, som han og Ø hørte forklaringerne, blev de imidlertid overbeviste om, at der var sket noget, som ikke var rigtigt, og de besluttede sig derfor for at indgive en politianmeldelse. Ø gik tilbage til rådhuset, og det blev herefter besluttet at bortvise A, idet vurderingen var, at han ikke havde en chance for at kunne fortsætte som lærer. Han troede på børnene, som alle havde forklaret, at han havde krammet dem på en ubehagelig måde, og under samtalerne havde vist, hvordan han havde holdt. Han ville aldrig selv have taget initiativ til at kramme præpubertetspiger, og han fandt, at A ikke havde levet op til kravene om decorum, samt at der ikke længere var den fornødne tillid, når samtlige de afhørte ni piger forklarede, at han havde krammet dem på en ubehagelig måde. Beslutningen om bortvisning blev truffet alene på baggrund af pigerne forklaringer.

Han har på grund af sin tavshedspligt ikke kunnet drøfte sagen med de øvrige lærere, som derfor kun har hørt As udlægning af sagen.

Ø har forklaret bl.a., at hun fra 2015 til 2018 var chef for HR- og lønadministrationen i X Kommune. Hun er i dag ansat som personalejuridisk konsulent i en anden Kommune. Hun blev inddraget i sagen den 26. november 2017 efter, at I havde rettet henvendelse til J. Hun bad om at få tilsendt en skriftlig indberetning, hvilket hun fik, og der blev herefter den næste dag afholdt en tjenstlig samtale med A, som var blevet fritaget for tjeneste, mens skolen undersøgte sagen yderligere. Det var forud for samtalerne med pigerne den 30. oktober 2017 umiddelbart hendes opfattelse, at der var tale om en historie, ”som var løbet med pigerne”, og som skulle ”bringes ned”. Det var imidlertid under afhøringerne

hendes indtryk, at alle pigerne var rolige og troværdige, og at de følte, at det havde været grænseoverskridende, hvad de havde været udsat for. De viste på mor eller far, hvordan de var blevet krammet.

Hun og J var efterfølgende enige om, at A ikke havde forstået, hvilke grænser han skulle holde sig inden for, og at de derfor havde mistet tilliden til ham. De var derfor ikke i tvivl om, at det måtte resultere i en alvorlig ansættelsesretlig reaktion i form af bortvisning eller afskedigelse. Det var i den forbindelse ikke afgørende, om politiet måtte nå frem til at rejse strafferetlig tiltale. Det afgørende var, at der var sket et tillidsbrud, som ikke kunne reetableres, og afgørelsen om bortvisning er således truffet på et rent ansættelsesretligt grundlag.

L har forklaret bl.a., at hun er 13 år i dag. Hun går nu på en anden skole. Hun havde A som lærer i 4. og 5. klasse. Han var først rigtig sur på hende, kunne ikke lide hende, og hun blev hele tiden smidt uden for døren, selv om hun ikke havde gjort noget. Bl.a. var der en ubehagelig episode i 4. klasse, hvor han smed hende ned fra et bord. Siden blev han meget sød og skulle hele tiden kramme hende og stryge hende på indersiden af lårene. Hun turde ikke sige noget til ham, da hun var bange for, at han så ville blive aggressiv og sur.

A skulle altid kramme hende, når han mødte hende på gangen, og når hun blev smidt uden for døren. Så kom han ud og satte sig ved siden af hende i en sofa, hvor han krammede hende og tog hende på brysterne og låret. Det var meget ubehageligt. Hun har forud for sin samtale med I været til de fleste af As timer, men hun blev som oftest smidt uden for døren. Hun kan ikke huske, at der skulle have været en anden lærer til stede i disse timer. A tog hende ikke på brysterne inde i klassen, men han aede hende øverst på lårene. Hvis han ville rose hende, kunne han således sætte sig på hug foran hende, mens han aede hende på indersiden af låret. Han tog også andre piger på lårene inde i klassen. Når han på gangen krammede hende i forbindelse med, at han mødte hende, tog han hende også på brysterne, men så diskret, at det ikke kunne ses.

Hun har i Pusterummet fortalt E om sine problemer med A. Hun kan ikke huske, hvad hun præcist har sagt til E, men hun talte om A mange gange, og det handlede om, at A krammede hende på en ubehagelig måde. Til sidst gad E ikke høre på det mere, men henviste hende til at tale med F herom. Hun kan ikke huske, hvad hun har sagt herom til F, eller hvad han svarede. Hun har også sagt til T, at A havde befamlet hende, men T mente, at der blot var tale om et uheld. Det var først, da hun gik til I, at hun blev taget alvorlig. Det var først herefter, at hun har fortalt det hele til sine forældre. Hun havde forinden fortalt dem lidt, men ikke det hele. Hun ved ikke, hvorfor hun ikke tidligere har fortalt dem om, at A tog hende på lårene og brysterne. Det var M, som A inviterede hjem til sig. Hun sad selv i nærheden og overhørte, at han gjorde det.

Parternes argumentation

Klager har anført navnlig, at det påhviler X Kommune at godtgøre, at A har handlet i strid med decorum kravet. Denne bevisbyrde har kommunen ikke løftet, ligesom kommunen forud for, at den skred til bortvisning, forsømte sin pligt til at oplyse sagen tilstrækkeligt i overensstemmelse med de krav, som følger af det forvaltningsretlige officialprincip. Kommunen lagde ved sin afgørelse udelukkende vægt på pigernes forklaringer, men disse forklaringer var fremkommet under omstændigheder, som gav anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder med hensyn til deres troværdighed. Beskyldninger om seksuel krænkelse af børn er en ekstrem alvorlig anklage, som lærere og pædagoger er særligt udsatte for at blive udsat for. Det er derfor vigtigt for retssikkerheden i disse job, at sådanne anklager undersøges af personer, som er uddannet til det. Hos politiet er det særligt uddannede politifolk, som foretager afhøring af børn, jf. Justitsministeriets betænkning nr. 1554 om videoafhøring af børn og unge i straffesager. Det kræver en særlig uddannelse at afhøre børn med henblik på at kunne gennemskue, om der er tale om sandfærdige historier, og det fremgår derfor også af Socialstyrelsens vejledning for kommunalt beredskab, at afhøring af barnet er politiets opgave.

Bortvisningen var alene begrundet i forklaringer, som en række piger havde afgivet over for I og nogle dage senere over for skoleleder J, men hverken I eller J havde de fornødne forudsætninger for at afhøre børn eller for at vurdere forklaringernes troværdighed. Det har det særligt uddannede politi derimod, og politiets efterforskning, som bl.a. omfattede en afhøring af pigerne, resulterede i, at politiet opgav sigtelse om blufærdighedskrænkelser mod A og indstillede yderligere efterforskning i sagen. Såfremt politiet havde fundet pigernes forklaringer om blufærdighedskrænkelser (beføling og berøring af pigerne) troværdige, så ville politiet utvivlsomt have rejst en straffesag, men det frafaldt politiet at gøre. Der er ikke under voldgiftssagen kommet noget frem, som kan bestyrke, at A skulle have befamlet pigerne – tværtimod – og tilbage står derfor alene, at han kan have givet pigerne et kram, men det er ikke bortvisnings- eller afskedigelsesgrundlag. X Kommune burde – som mange andre kommuner også gør – have fritaget A for tjeneste, mens politiet undersøgte sagen, og have ladet ham genindtræde i tjenesten, når politiet havde frafaldt sagen.

Indklagede har anført navnlig, at det afgørende i sagen ikke er, om A har begået noget strafbart. Det afgørende er alene, om der ansættelsesretligt har foreligget det fornødne grundlag for at skride til bortvisning eller afskedigelse. Kommunen har ikke forholdt sig til, om A har begået strafbart forhold, og bortvisningen er heller ikke begrundet heri, men alene i, at A gennem sin uacceptable og grænseoverskridende adfærd over for de berørte piger havde bragt sig i en situation, hvor tilliden til ham var væk, og hvor han dermed heller ikke længere kunne leve op til det decorum krav, som stilles til offentligt ansatte.

Det afgørende er derfor alene, om det kan anses for godtgjort, at A har udvist en grænseoverskridende adfærd over for børnene. Skolen har ikke beskyldt ham for pædofili, men de berørte piger har samstemmende forklaret, at han har udvist en grænseoverskridende og ubehagelig adfærd over for dem.

X Kommune modtog den 26. oktober 2017 troværdige oplysninger om As grænseoverskridende adfærd, og kommunen gennemførte herefter en række samtaler med de berørte elever, som bekræftede den daværende skoleleder og den daværende leder af kommunens HR- og Lønadministration i, at A havde haft en stærkt grænseoverskridende adfærd over for flere af skolens elever. Det var derfor også berettiget, at skolen på dette grundlag skred til bortvisning.

A har måttet kunne sige sig selv, at han ikke risikofrit kunne sætte sig på hug og æ pigerne på lårene eller kramme dem med risiko for at berøre deres bryster, uden at det ville kunne få ansættelsesretlige konsekvenser. L har for voldgiftsretten forklaret det samme, som hun tidligere har forklaret, og der er ingen grund til at tro, at hun eller de andre piger skulle være blevet manipuleret. De vidner, som er blevet ført fra klagers side, har ikke kunnet bidrage med meget til at belyse sagen, og deres forklaringer er påvirket af, at de kun kender As version af sagen.

X Kommune er ikke enig i, at en medarbejder ikke kan bortvises eller afskediges, før en eventuel straffesag er afsluttet, hvis der er indgivet politianmeldelse. Kommunen havde endvidere ikke mulighed for at omlacere A i en anden stilling, da der var tale om en uddannet skolelærer, som kommunen havde mistet tilliden til. Det har derfor i situationen i hvert fald været sagligt begrundet at skride til afskedigelse, og kommunen må derfor frifindes for den nedlagte påstand om betaling af godtgørelse.

Såfremt A måtte få medhold i sit lønkrav skal kravet reduceres med de sygedagpenge (99.553 kr.), som X Kommune i henhold til sygedagpengelovens § 54 ville have krav på at modtage, hvis han fortsat havde været ansat i kommunen. Det bestrides endeligt, at As lønkrav kan kræves forrentet fra et tidlige tidspunkt end den 14. januar 2019, hvor der blev udtaget klageskrift i sagen.

Opmandens begrundelse og resultat

Tvisten i sagen angår, om A forud for den 7. november 2017, hvor han blev bortvist fra sin stilling som lærer ved Z-skolen i X Kommune, havde udvist en sådan uacceptabel og grænseoverskridende adfærd over for ni piger i 5. klasse, at det var berettiget at bortvise ham eller i det mindste afskedige ham med sædvanligt varsel. Bevisbyrden herfor påhviler X Kommune.

Sagen tog sin begyndelse, da pigerne L og M den 25. oktober 2017 under en fortrolig samtale med I, som vikarierede for deres klasselærer, fremsatte en række beskyldninger mod A for at have udvist upassende adfærd, herunder beskyldninger om, at han skulle have berørt deres bryster. Der er ikke ført bevis for, at nogen af pigerne forud for dette tidspunkt over for andre lærere eller over for deres forældre skulle være fremkommen med beskyldninger mod ham af denne karakter.

A havde været ansat i X Kommune siden 1987, først som pædagog og fra 2005 som lærer. Han havde således haft med børn at gøre i 30 år, og der var ikke tidligere fremkommet oplysninger, som havde kunnet give berettiget anledning til at frygte, at han ikke til fulde levede op til kravene om decorum.

L og M var efter det oplyste begge piger med særlige udfordringer, som samtidig kunne have svært ved at indordne sig under lærerens krav om ro og orden. Det kan derfor ikke afvises, at de kan have følt sig uretfærdigt behandlet af A, og at de samtidig har haft et særligt behov for at få opmærksomhed.

I, som de betroede sig til, havde ikke nogen psykologfaglige forudsætninger for at vurdere pigernes troværdighed og var i øvrigt efter sin egen forklaring af den opfattelse, at børn i den alder ikke ville lyve om den slags ting. Det må således efter hendes egen forklaring lægges til grund, at hun i tillid til forklaringernes rigtighed næste dag indkaldte til et pigemøde, inden hun gik til ledelsen, med det formål at få klarhed på, om der var andre piger, som mente, at de havde været udsat for noget tilsvarende. Forskellige piger fremsatte i den forbindelse i de andres påhør tilsvarende beskyldninger mod A. Det kan imidlertid ikke afvises, at pigerne også forinden havde talt sammen og i det hele taget havde ladet sig påvirke af hinanden.

En af pigernes mor meddelte efterfølgende, at hendes datter fragik, at hun skulle være blevet forulempet af A, og at datteren ikke ønskede ”at være en del af det”.

Syv af de ni piger, som blev afhørt af skolelederen den 30. oktober 2017, blev bedt om at fortælle, hvad de enten den 25. eller den 26. oktober 2017 havde fortalt til I. Ud over M var der ingen, som forklarede, at de var blevet befamlet på lårene. To udover L og M omtalte, at de var blevet berørt direkte på brystet, men den ene med en tilføjelse om, at hun ikke havde tænkt nærmere over det, før pigerne var begyndt at snakke sammen om det. To piger blev foreholdt, at der gik nogle historier om dem og A, og blev bedt om at fortælle, hvad det handlede om. Ingen af dem kom i deres svar ind på, at han skulle have befamlet dem. Kritikken fra pigerne gik især på, at han kildede og krammede lidt for tit og lidt for voldsomt, hvilket de fandt ubehageligt.

A afviste under den tjenstlige samtale rigtigheden af pigernes forklaringer om, at han skulle have udvist en upassende og grænseoverskridende adfærd, og betegnede forklaringerne herom som åbenbart urigtige.

Jeg finder med henvisning til de anførte omstændigheder, at kommunen, da den traf sin afgørelse om bortvisning, ikke havde et sikkert bevismæssigt grundlag for at skride til ansættelsesretlige sanktioner i form af bortvisning eller afskedigelse.

Jeg finder endvidere, at et sådant bevismæssigt grundlag heller ikke er blevet tilvejebragt under denne voldgiftssag.

Det påberåbte bortvisnings/afskedigelsesgrundlag består alene i, hvad der er anført i Is indberetning og skolelederens samtaler med de ni piger, jf. bortvisningsbrevet af 7. november 2017. Ingen af pi-

gerne har imidlertid forklaret om konkrete episoder, hvor tid eller sted bevismæssigt har kunnet efterprøves. Der er ingen andre, som har observeret, at A har udvist upassende adfærd, heller ikke den anden lærer, som i As timer befandt sig i klasseværelset som støttelærer for en elev. Ls forklaringer til I, til politirapport samt under voldgiftssagen har endvidere været noget vekslende og harmonerer på flere afgørende punkter ikke med, hvad der under voldgiftssagen er blevet forklaret af E, F og G. Da politiet har frafaldet straffesagen på grund af bevisets stilling, kan heller ikke politiet have tillagt forklaringerne om, at A skulle have begået blufærdighedskrænkelser, nogen afgørende bevismæssig betydning.

Der er på den anførte baggrund ikke ført bevis for, at A skulle have udvist en upassende adfærd som beskrevet i bortvisningsbrevet af 7. november 2017. Det forhold, at de afhørte piger i samtalerne med skolelederen har givet udtryk for, at de har fundet As adfærd ubehagelig og grænseoverskridende, kan ikke føre til et andet resultat, da udtalelserne må ses i den sammenhæng, som de er fremkommet i. Kommunen har ikke ført noget bevis for, at pigernes subjektive vurderinger har været baseret på en reelt grænseoverskridende adfærd fra As side, som ikke er blevet bemærket af nogen andre. Det forhold, at en skolelærer giver en elev et kram eller kommer med en kærlig bemærkning, kan således ikke i sig selv anses for at stride mod decorum kravet og vil, hvis det bliver for meget, normalt alene kunne give anledning til en påtale.

Der forelå derfor den 7. november 2017 ikke noget grundlag for at skride til ansættelsesretlige sanktioner i form af bortvisning eller afskedigelse.

As påstand om betaling af løn mv. med i alt 329.697,62 kr. tages herefter til følge, dog således at der i beløbet skal fradrages det beløb på 99.593 kr., som A har modtaget i sygedagpenge, jf. herved, at beløbet har nedsat hans tab tilsvarende, og at skolen i tilfælde af hans fortsatte ansættelse ville kunne have fået beløbet refunderet af kommunen.

Lønkravet mv., som herefter udgør 230.144,62 kr., var ikke forfaldent på bortvisningstidspunktet den 7. november 2017, og der kan derfor ikke gives medhold i, at beløbet skal forrentes fra denne dato. Klager har subsidiært påstået beløbet forrentet fra den 14. januar 2019, hvilken påstand herefter tages til følge.

Endvidere tages påstanden om betaling af en godtgørelse svarende til 6 måneders løn for uberettiget bortvisning til følge.

THI BESTEMMES:

X Kommune skal til A betale 230.144,62 kr. med procesrente fra 14. januar 2019 samt en godtgørelse svarende til 6 måneders løn.

Det tilkendte skal betales inden 14 dage efter denne kendelses afsigelse.

Hver part bærer sine egne omkostninger for voldgiftsretten. Parterne betaler opmandens honorar med halvdelen hver.

København, den 26. marts 2020

Lene Pagter Kristensen